

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823201522
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7823201522.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C. D. E. XX, zastúpená JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 7, proti žalovanému: F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom v H. I. XXX, zastúpený JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o zákaz priblíženia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 6Cos/2/2023 zo dňa 18. januára 2024

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 6Cos/2/2023-101 zo dňa 18. januára 2024 vo výroku II., ktorým súd nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným uznesením výrokom I. konanie o zákaze priblíženia zastavil a výrokom II. nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.

2. O zastavení konania súd rozhodol na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou a súhlasu žalovaného so späťvzatím.

3. O nepriznaní náhrady trov konania stranám sporu súd rozhodol podľa ust. § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania vzhľadom na povahu a okolnostiach sporu a vo vzájomnom postavení sporových strán. Žalobkyňa sa domáha žalobou zákazu priblíženia, pričom sa dovoľáva ochrany života a zdravia ako obeť trestného činu, pričom žalovaný bol preukázateľne odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby – žalobkyne na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Práve tieto dôvody podľa súdu odôvodňujú aplikáciu § 257 CSP. Bolo potvrdené také správanie žalovaného voči žalobkyňi, ktoré vzbudzovalo u nej obavy o život a zdravie, hoci aj v minulosti a nesporne práve konanie žalovaného a obava o možné opakovanie predmetnej situácie boli dôvodom, pre ktorý sa žalobkyňa dovoľáva súdnej ochrany. Vzhľadom na okolnosti a povahu sporu súd považoval za neprimerane tvrdé a v rozpore s princípom spravodlivosti požadovať od žalobkyne v danej veci náhradu trov konania.

4. Proti výroku II. o nepriznaní náhrady trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Vytýkal súdu, že sa nevysporiadal s tým, že žalobkyňa výlučne zo svojej nedbanlivosti nevšimla si skoršie uložené obmedzenie na základe uznesenia Mestského súdu Košice a tým zavinila zastavenie konania. Ak žalobkyňa tvrdí, že zo súdu neobdržala žiadnu odpoveď ohľadne podmienečného prepustenia žalovaného a o uložení mu predmetného obmedzenia, poukázal na § 51 ods. 8 Trestného zákona, na základe ktorého súd pri uložení obmedzenia podľa ods. 3 písm. f/ a povinnosti podľa ods. 4 písm. a/ informuje určenú osobu

o možnosti požiadať o vydanie európskeho ochranného príkazu na účely zabezpečenia jej ochrany na území iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu. Žalovaná teda musela mať vedomosť o príkaze uloženom podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko je zákonnou povinnosťou súdu informovať takúto osobu. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zo súdu neobdržala žiadnu odpoveď na svoju žiadosť o poskytnutie informácií ohľadne výsledku rozhodovania o podmieňanom prepustení, v rozpore s týmto jej tvrdením je jej vedomosť o dátume prepustenia žalovaného z väzenia dňa 22.6.2023 a vedomosť o spisovej značke konania o rozhodovaní o jeho podmieňanom prepustení. S otázkou vedomosti žalobkyne o predmetnom príkaze sa súd vôbec nezaoberal. Argumentoval ďalej tým, že súd viackrát vyzval žalobkyňu na späťvzatie žaloby, teda táto musela mať od začiatku vedomosť o nedôvodnosti podanej žaloby, napriek týmto skutočnostiam na žalobe zotrvala. Tieto pochybenia žalobkyne nemôže obhájiť ani jej postavenie obete trestnej činnosti. Súd sa nevysporiadal ani s tým, že všetky súdom uložené obmedzenia žalovaný dodržal, a preto žalobkyňa nemala najmenší dôvod na podanie žaloby. Z týchto dôvodov navrhol zmeniť napadnutý výrok uznesenia tak, že mu odvolací súd prizná plnú náhradu trov celého konania voči žalobkyňi.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý výrok uznesenia ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že vzájomné postavenie účastníkov konania je samo o sebe spôsobilé na aplikáciu § 257 CSP. Žalobkyňa sa o spisovej značke konania o podmieňanom prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody dozvedela nahliadnutím do súdneho spisu Okresného súdu Rožňava v máji 2023 a po tomto zistení žiadala Mestský súd Košice o informovanie o výsledku konania a v prípade, ak by súd o podmieňanom prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol kladne, žiadala o uloženie mu primeraných opatrení. O prepustení žalovaného sa dozvedela v júni 2023 od svojich známych a Mestským súdom Košice nebola o tejto okolnosti nijako napriek svojej žiadosti vyrozumená. Neostávalo jej preto nič iné, ako dovoľávať sa ochrany cestou civilného súdu – podaním žaloby dňa 3.7.2023. Žalovaný sa počas celého konania k návrhu žalobkyne nevyjadril a zostal nečinný, a to napriek tomu, že mu obsah rozhodnutia Mestského súdu Košice bol známy, čo potvrdil aj jeho právny zástupca na pojednávaní. Ak by žalovaný konal hospodárne a informoval súd o obsahu uznesenia Mestského súdu Košice, nevznikli by ani náklady na jeho právne zastúpenie v konaní advokátom, ktorého si zvolil. Pokiaľ by žalobkyňa mala vedomosť o obmedzeniach uložených žalovanému uznesením Mestského súdu Košice, prirodzene by na podanom návrhu netrvala až do času súdneho pojednávania, na ktorom vyšla najavo skutočnosť o už uložených obmedzeniach žalovanému. Uvedené nemôže byť pričítané na úkor žalobkyne, ktorá sa snažila podaným návrhom chrániť svoju fyzickú a duševnú integritu pred žalovaným, ktorý sa voči nej dopustil obzvlášť závažného trestného konania. Zotrvala na tom, že ako poškodená nebola napriek svojej žiadosti zo dňa 12.6.2023 informovaná o výsledku konania o podmieňanom prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody. Žalovaný sám svojou nečinnosťou zapríčinil vznik trov na strane oboch sporových strán. Jeho odvolanie je preto nedôvodné.

6. Žalovaný v replike v podstatnom zotrval na dôvodoch podaného odvolania a argumentoval ďalej tým, že žalobkyňa nevedela hodnoverne preukázať, že by nebola vedela už skôr o obmedzeniach, ktoré boli žalovanému uložené. Žalobkyňa si mala najskôr preveriť skutočnosti ohľadne dôvodnosti podanej žaloby a až následne takéto konanie iniciovať. Za nenáležitú považuje aj výčitku, že si zvolil právneho zástupcu za situácie, že žalobkyňa je zastúpená advokátkou. V ostatnom zotrval na dôvodoch podaného odvolania.

7. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

9. Uznesenie je v napadnutom výroku II. o nepriznaní náhrady trov konania stranám sporu vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v tomto výroku potvrdil.

10. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody uznesenia v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 257 CSP vychádzajúc z úvahy, že povaha a okolnosti sporu a vzájomné postavenie sporových strán, kedy sa žalobkyňa domáhala žalobou zákazu priblíženia zo strany žalovaného ako obeť trestného činu, ktorý spáchal žalovaný vo vzťahu k nej a za ktorý bol aj odsúdený (zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby), sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania sporovým stranám. Preukázané bolo také správanie žalovaného voči žalobkyňi, hoci aj v minulosti, ktoré vzbudzovalo u nej obavy o život a zdravie po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a nesporne práve obava o možné opakovanie konania žalovaného bola dôvodom, pre ktorý sa žalobkyňa dovoľavala súdnej ochrany. Vzhľadom na okolnosti a povahu sporu súd považoval za neprimerane tvrdé a v rozpore s princípom spravodlivosti požadovať od žalobkyne v danej veci náhradu trov konania.

12. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku uznesenia a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovne:

14. Podľa ust. § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je aplikácie bezproblémovou zásadou.

16. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch stranách, teda aj na strane žalobcov, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobcovia museli vziať žalobu späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania.

17. Ak však žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno vyčítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy konania žalovaného žalobca.

18. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie sa žalovanej strany, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaná strana procesne zavinila zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Odvolací súd poukazuje na to, že kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, t.j. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskoro vzala žalobu späť. Pri posudzovaní dôvodnosti podania žaloby sa skúma len procesné hľadisko, a to, či sa žalovaní zachovali v súlade so žalobnou požiadavkou.

19. V prejednávanej spore žalobkyňa sa žalobou doručou súdu dňa 3.7.2023 domáhala uloženia zákazu žalovanému priblížiť sa k nej, pričom podaniu žaloby predchádzala jej žiadosť adresovaná Mestskému súdu Košice zo dňa 12.6.2023 o ochranu jej práv ako poškodenej v súvislosti s rozhodovaním o podmienčnom prepustení žalovaného. V tejto žiadosti požiadala súd konajúci o podmienčnom prepustení, aby v prípade kladného rozhodnutia uložil žalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s jej osobou v akejkoľvek forme a obmedzenie spočívajúce v zákaze nepriblížiť sa k jej osobe a osobe maloletej dcéry. Túto žiadosť podala vzhľadom na celý priebeh trestného konania, nevyspytateľnosť žalovaného a z dôvodu ochrany svojej osoby, ako aj maloletého dieťaťa. Zároveň požiadala súd, aby ju informoval o výsledku rozhodnutia vo veci písomne. Keďže zo strany súdu neobdržala žiadne informácie o spôsobe vybavenia tejto svojej žiadosti a od svojich známych sa dozvedela, že žalovaný bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, podala žalobu o zákaz priblíženia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Až na pojednávaní dňa 18.1.2024 sa dozvedela od právneho zástupcu žalovaného o uložení zákazu žalovanému kontaktovať sa so žalobkyňou, čo následne súd v tu prejednávanej spore aj preveril a zistil uloženie zákazu žalovanému kontaktovať sa so žalobkyňou v súvislosti s jeho podmienčným prepustením. Na základe tohto zistenia zobrala žalobu späť.

20. Z vyššie uvedených okolností prejednávanej veci vyplýva, že k späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie sa žalovaného, ale z dôvodu, že ochrana, ktorej sa žalobkyňa domáhala v tu prejednávanej veci, bola zabezpečená rozhodnutím súdu v trestnom konaní. Súd prvej inštancie teda správne uzavrel, že žalobkyňa z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania a procesne úspešnou stranou bol žalovaný, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi.

21. Následne súd správne postupoval, ak pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal, či v prejednanom spore nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

22. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Vyššie citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP).

24. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

25. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. V zmysle už ustálenej judikatúry nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

26. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody.

27. K aplikácii ust. § 257 CSP dochádza aj z aspektov sociálnych a okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

28. Z uvedeného vyplýva, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane sporu alebo v okolnostiach prejednaného sporu.

29. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

30. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednanom spore ide o prípad, kedy prisúdenie náhrady trov konania žalovanému by bolo neprimerane tvrdé a nespravodlivé voči žalobkyňi vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby a vzhľadom na vzájomné postavenie sporových strán, kedy žalobkyňa sa domáha ochrany svojich osobnostných práv ako obeť trestného činu voči žalovanému ako páchatelovi trestného činu.

31. Odvolací súd poukazuje na potrebu dôsledného a komplexného posúdenia všetkých okolností relevantných pre rozhodnutie o náhrade trov konania, vrátane okolností, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, okolností, ktoré predchádzali podaniu žaloby a postoja sporových strán v priebehu konania.

32. V prvom rade odvolací súd poukazuje na okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby a viedli k súdnemu uplatneniu nároku.

33. Ako už bolo vyššie uvedené, žalobkyňa získala vedomosť o konaní o podmiennečnom prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody nahliadnutím do súdneho spisu Okresného súdu Rožňava

sp.zn. 15T/5/2022 v máji 2023, a preto žiadosťou zo dňa 12.6.2023 požiadala Mestský súd Košice o intervenciu pri ochrane jej práv ako poškodenej, konkrétne v súvislosti s podmieneným prepustením žalovaného žiadala o uloženie obmedzenia žalovanému, spočívajúceho v zákaze kontaktu s ňou a zákaze priblížiť sa k nej a k maloletej dcére, pričom o vybavení tejto žiadosti nebola žiadnym spôsobom informovaná.

34. Na tomto mieste odvolací súd k odvolacej námietke žalovaného poukazuje na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, teda že žalovaná nemôže preukázať, že nevedela a nebola informovaná zo strany súdu o uložených obmedzeniach žalovanému.

35. Samotná skutočnosť, že povinnosťou súdu bolo žalobkyňu informovať o uloženom obmedzení, bez ďalšieho nepreukazuje, že táto povinnosť súdom splnená aj bola a ani súd prejednávajúci tento spor z dokumentácie zabezpečenej od probačnej a mediáčnej úradníčky nemal za preukázané získanie vedomosti žalobkyňou o uloženom obmedzení skôr, než na pojednávaní dňa 18.1.2024 na základe oznámenia tejto skutočnosti právnym zástupcom žalovaného a následných zistení súdu.

36. Nenáležitá je z vyššie uvedených dôvodov odvolacia námietka žalovaného, že žalobkyňa postupovala nehospodárne, keď si nezistila všetky okolnosti potrebné pre podanie žaloby a tým zavinila vznik trov súdneho konania.

37. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno uprieť žalobkyňi, že vzhľadom na trestné konanie, akého sa dopustil žalovaný voči nej, vzbudzovala u nej dôvodné obavy o život a zdravie tá skutočnosť, že žalovaný bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a že svoje konanie zopakuje. Keďže nemala vedomosť o uložených obmedzeniach žalovanému, dôvodne sa žalobou domáhala ochrany svojich práv.

38. Pokiaľ ide o postoj sporových strán v konaní, je pravdou, že súd vyzval žalobkyňu na späťvzatie žaloby dňa 5.9.2023, ktorú považoval za zjavne nedôvodnú, na čo žalobkyňa reagovala dňa 21.9.2023 podaním tak, že trvala na podanej žalobe, avšak argumentovala aktuálnou situáciou, ktorá nastala po prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a ktorá u nej vyvolávala obavu o svoj život a zdravie. Keďže v tom čase nemala vedomosť o uloženom obmedzení žalovanému (o tejto sa dozvedela až na pojednávaní dňa 18.1.2024), nemožno toto jej konanie považovať za účelové a nadbytočne vyvolávajúce trovy súdneho konania. Navyiac v tom čase žalovanému žiadne trovy konania ani nevznikli, keďže žaloba mu bola doručená až dňa 13.10.2023.

39. Do momentu doručenia žaloby žalovanému tomuto žiadne trovy súdneho konania nevznikli (a ani vzniknúť nemohli). Žalovaný v lehote určenej súdom na vyjadrenie k žalobe, t.j. 15 dní od doručenia výzvy na vyjadrenie k žalobe, sa k podanej žalobe nevyjadril a ani neoznámil súdu, že už uznesením zo dňa 22.6.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň, bolo mu uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktovania so žalobkyňou. Túto skutočnosť oznámil súdu a aj žalobkyňi až na pojednávaní dňa 18.1.2024 prostredníctvom advokáta, ktorému udelil plnú moc dňa 17.1.2024, t.j. deň pred pojednávaním. Po oznámení tejto skutočnosti a po jej preverení súdom žalobkyňa ihneď zobrala žalobu späť.

40. Vychádzajúc z tohto priebehu konania aj podľa názoru odvolacieho súdu správanie žalovaného v konaní, a teda jeho procesný postoj, keď od doručenia žaloby dňa 13.10.2023 až do 18.1.2024 neoznámil súdu túto podstatnú skutočnosť, v dôsledku čoho súd vo veci nariadil pojednávanie a vznikli trovy súdneho konania nielen žalobkyňi, ale aj žalovanému, je potrebné hodnotiť v jeho neprospech, pretože týmto svojím pasívnym správaním vznikli zbytočné trovy jeho právneho zastúpenia, ako aj trovy právneho zastúpenia žalobkyne.

41. Zhodnotiac tieto okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a predchádzali podaniu žaloby a zhodnotiac postoj sporových strán v priebehu konania, v spojení s okolnosťami, ktoré vzal do úvahy súd prvej inštancie - vzájomné postavenie sporových strán v konaní a dôvodné obavy žalobkyne o svoj život a zdravie, hoci aj vzhľadom na správanie žalovaného voči nej v minulosti, odvolací súd uzaviera, že tieto okolnosti prejednávaneho sporu odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP a nepriznanie náhrady trov konania žalovanému ako úspešnej sporovej strane.

42. Uloženie povinnosti žalobkyni za danej situácie by predstavovalo neprimeranú tvrdosť a bolo by v rozpore so zásadou spravodlivosti.

43. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania ako vecne správne potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyni. Odvolací súd preto priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).